

endnu mere fraraadeligt og forkasteligt; end han tidligere havde anseet det for; og det var til denne Bemærkning, at jeg sagde, at den ærede Minister meget gjerne maatte gaae ud fra den Forudsætning, at det ikke var bygget paa denne Paragraph; det skulde jeg villig fravige og undlade at anføre, dersom det mere kunde forsonde den ærede Minister med Lovforslaget; Andet har jeg ikke bemærket. Naar begge de ærede Ministre nu have udtalt sig for et Udvalgs Nedsættelse, og navnlig den sidste af De Herrer Ministre, saa troer jeg, at Thinget bør gaae ind paa at nedsætte et Udvalg, for at det kan blive klarere.

Formanden: Ja, jeg maa dog bemærke, at der nu ikke er Tale om noget Udvalgs Nedsættelse.

J. A. Hansen: Ja, jeg skal heller ikke gaae ind derpaa nu for Diebliffet; men da nemlig den ærede Minister har udtalt sig om Nødvendigheden af et Udvalg, troer jeg at maatte gjøre den Bemærkning, at Nedsættelsen af et saadant end yderligere vil overbevise os om, hvorvidt det virkelig er den ærede Ministers Mening at ville gaae os imøde, og som et Forsøg i den Retning skal jeg derfor være villig til at gaae ind derpaa.

Ottesen: Skjøndt der ikke er stort Haab for det, som jeg mener i den Henseende, da min Anskuelse er overensstemmende med den ærede Talers for Bornholm (Sonne), saa kan jeg dog ikke undlade at udtale, at jeg ikke troer, at det vil være muligt for enkelte Communer selv at kunne udrette Noget, hvis Dyrctiden skulde blive ved i nogen stærk Grad. Jeg troer ikke Andet, end at der kan blive de Tilfælde, hvor det vil blive meget for svært for Communerne selv at komme ud af det. Der er vel taget Hensyn til Hjælp fra Amtsfattigkassen; men hvorvidt der er Noget i denne Fattigkasse, er et stort Spørgsmaal. Der er flere Sogne paa Landet, som ville være i det Tilfælde, at de ikke vel kunne sørge for dem selv i den her omhandlede Henseende, og det var saa dem, der skulde have Hjælp; men det vil være de ærede Herrer bekendt, at der er mange smaa Kjøbstæder i Krogene, som ikke have synderligt Dpland, og som endnu ville være meget værre farne under saadanne Omstændig-

heder, og de ville ikke kunne komme i Betragtning under Amtsfattigkassen, men kun under deres egen Fattigkasse, som vel ikke vil kunne strække til, naar de allerede forhen ere fattige, og saa vil der ikke blive noget Stort for hver af dem at erholde. Det vilde være godt, om der kunde tænkes paa, at naar en Commune havde sørget for, at der blev givet mange Penge ud, for at den kunde skaffe det Nødvendige tilveie, om den da havde Udfigt til, at der vilde blive givet den en Smule igjen for dens Udlag, da det ikke er saa let for en lille Commune at skaffe nogle Tusinde Rbd. tilveie. Jeg kan derfor ikke være andet end enig med den ærede Taler fra Bornholm (Sonne), skjøndt jeg slet ikke nærer stort Haab om, at det vil faae nogen Betydning i Thinget, ligesaa lidt som jeg kan see, at Regjeringen er for det, da Finanzministeren ikke engang synes, at det er Noget, som er værd at svare paa.

Sass: Da der allerede er talt saameget i denne Sag, vil jeg kun antyde, at den egentlige Hovedtanke, som ligger klart for Enhver, i dette Lovforslag efter min Formening allerede udføres og finder Sted i Livet, paa Landet navnlig. Jeg kan svare for Sogneforstanderskaberne paa Landet, og med Hensyn til disse kan jeg uden videre bevise, at de under særegne Omstændigheder have meddeelt midlertidig Understøttelse til nødlidende Familier, baade i Dyrctid og ved andre Leiligheder, hvilket ikke er bleven anseet for Fattigunderstøttelse, og at det Samme kan skee fremdeles. Hvorvidt det er strengt lovligt, i Overensstemmelse med den hidtil bestaaende gamle Regel, det veed jeg virkelig ikke; men at det har uddannet sig for 20 Aar siden i Praxis, det er vist. Loven bør svare til Livet, og dersom den ikke gjør det, bør den forandres. Det er kun den Mening, jeg vil udtale, at der vistnok kun for Brangvilligheds Skyld behøves en saadan Bestemmelse, som Lovudkastet indeholder, men med Udeladelse af Noget af det Paapegede i § 1 og § 3.

Alberti: Jeg troer, at det foreliggende Lovudkast har sin fulde Berettigelse i de forhaanden værende Omstændigheder og i den store Dyrctid, der allerede er indtraadt, og jeg troer, at den Forholdsregel, som Lovudkastet søger at kalde tillive, er af den Bestaaffenhed,